

3.22.2020 - 4-а Неділя Посту. Неділя Преподобного Івана Ліствичника. Св. свщмч. Василя, пресв. Анкирського.

Тропарі і Кондаки *Troparion (глас 8):* З висоти зійшов Ти, Милосердний,* і триденне погребення прийняв Ти,* щоб нас звільнити від страждань.* Життя і воскресіння наше,*Господи, слава Тобі.

Тропар (глас 1): Пустинним жителем і в тілі ангелом,* і чудотворцем показав ти себе, богоносний отче наш Іване.* Постом, чуванням, молитвою небесні дарування прийнявши,* зціляєш недужих і душі, що з вірою прибігають до тебе.* Слава тому, що дав тобі кріпость,* слава тому, що вінчав тебе,* слава тому, що діє тобою всім зцілення.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 4): На висоті правдивої повздержности* Господь тебе поставив, як зізду необманну,* що просвічує світокраї,* наставнику Іване, отче наш.

Прокімен (глас 8): Помоліться і хвалу віддайте* Господеві, Богу нашому (Пс 75,12).
Стих: Відомий Бог у Юдеї, в Ізраїлі велике ім'я Його (Пс 75,2).

Прокімен (глас 8): Возхваляться преподобні у славі і возрадуються на ложах своїх (Пс 149,5).

Апостол: (Євр 6,13-20):

Браття і Сестри, коли Бог учиняв Авраамові обітницю, не маючи поклястися ніким вищим, то поклявся самим собою, кажучи: «Справді поблагословлю тебе щедро й розмножу тебе вельми.» І він, завдяки довгій терпеливості, осягнув обітницю: люди клянуться більшим від себе, і всякі їхні суперечки кінчаються клятвою на ствердження. Тому й Бог, бажаючи дати спадкоємцям обітниці якнайсильніший доказ, що його рішення непорушне, вжив клятви, щоб двома незмінними речами, в яких неможливо, щоб Бог казав неправду, ми мали сильну заохоту – ми, що прибігли прийняти надію, призначену нам. В ньому маємо, неначе якір душі, безпечний та міцний, що входить аж до середини за завісу, куди ввійшов за нас, як предтеча, Ісус, ставши архиереєм повіки, на зразок Мелхиседека.

(Еф 5,9-19) (Преподобному):

Браття і Сестри, поведіться, як діти світла, бо плід світла знаходиться в кожній доброті, і праведності, і правді. Допевняйтесь, що приємне для Господа, і не беріть участі в неплідних ділах темряви, а краще й докоряйте. Бо соромно навіть казати про те, що роблять вони потаємно! Усе ж те, що світлом докоряється, стає явне, бо все, що явне стає, то світло. Через це то й говорить: Сплячий, вставай, і воскресни із мертвих, і Христос освітлить тебе! Отож, уважайте, щоб поводитися обережно, не як немудрі, але як мудрі, використовуючи час, дні бо лукаві! Через це не будьте нерозумні, але розумійте, що є воля осподня. І не впивайтесь вином, в якому розпушта, але краще наповнюйтесь Духом, розмовляючи поміж собою псалмами, і гімнами, і піснями духовними, співаючи й граючи в серці своєму для Господа,

Алилуя (глас 8):

Стих: Прийдімо з похвалами пере обличчя Його, і псалмами воскликнім Йому (Пс 94,1).

Стих: Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах (Пс 94,2).

Стих: Насаджені в домі Господнім, у дворах Бога нашого процвітуть (Пс 91,14).

Євангеліє: (Мр 9,17-31):

У той час один чоловік прийшов до Ісуса і, кланяючись, йому сказав: “Учителю, привів я до тебе сина мого, що має німого духа, і де тільки його вхопить, кидає його об землю так, що піниться, скрегоче зубами, дерев’яніє. Просив я учнів твоїх, щоб його вигнали, та не змогли.” Він же у відповідь каже їм: “О роде невірний! Доки я буду з вами? Доки вас терпітиму? Приведіть но його до мене.” І привели його до нього. Скоро дух угледів його, притьмом того затряс, і повалившись той на землю, запінившись, почав качатися. Спитав же його батька: “Скільки часу, як це йому сталося?” – “З дитинства”, – відповів той. “І часто він кидає його у вогонь і в воду, щоб його погубити. Та якщо можеш, поможи нам, змилосердившись над ним.” Ісус же каже йому: “Щодо того – якщо можеш – то все можливо тому, хто вірує.” І вмить батько хлопчини викрикнув крізь сльози: “Вірю, поможи моєму невірству!” Ісус же, бачивши, що збігається народ, погрозив нечистому духові, кажучи: “Німий та глухий душе! Наказую тобі: Вийди з нього й не входи більше в нього.” І, закричавши та сильно його стрясши, вийшов з нього. І наче змертвів той, тож многі казали: “Вмер він.” Але Ісус, узявши його за руку, підвів його, і той устав. Коли ж увійшов у дім, то учні його питали його насамоті: “Чому ми не могли його вигнати?” Він відповів їм: “Цей рід нічим не можна вигнати, тільки молитвою та постом.” Вийшовши звідти, проходили крізь Галилею, і він не хотів, щоб будь-хто знав. Навчав бо своїх учнів і казав їм: “Син Чоловічий буде виданий у руки людям, і вб’ють його, і, вбитий, по трьох днях, воскресне.”

(Мат 4,25-5,12) (Преподобному):

Одного разу за Ісусом ішла велика сила людей з Галілеї, і з Десятимістя, і з Єрусалиму, і з Юдеї, і з Зайорданя. І, побачивши натовп, Він вийшов на гору. А як сів, підійшли Його учні до Нього. І, відкривши уста Свої, Він навчати їх став, промовляючи:

Блаженні вбогі духом, бо їхнє Царство Небесне.

Блаженні засмучені, бо вони будуть утішені.

Блаженні лагідні, бо землю впадкують вони.

Блаженні голодні та спрагнені правди, бо вони нагодовані будуть.

Блаженні милостиві, бо помилувані вони будуть.

Блаженні чисті серцем, бо вони будуть бачити Бога.

Блаженні миротворці, бо вони синами Божими стануть.

Блаженні вигнані за правду, бо їхнє Царство Небесне.

Блаженні ви, як ганьбити та гнати вас будуть, і будуть облудно на вас наговорювати всяке слово лихе ради Мене.

Радійте та веселіться, нагорода бо ваша велика на небесах! Бо так гнали й пророків, що були перед вами.

Замість Достойно:

Тобою радується, Благодатная, всяка твар, ангельський собор і чоловічеський рід, освящений храме і раю словесний, дівственна похвало, що із неї Бог воплотився і младенцем став – перед віками суций Бог наш. Лоно бо твоє престолом сотворив і утробу твою просторішою небес учинив. Тобою радується, Благодатная, всяка твар, слава тобі.

Причасний:

Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1).* В пам’ять вічну буде праведник,* злих слухів не убоїться (Пс 111,6-7). Аلیلія (х3).